

EUROPA-PARLAMENTET

SPECIALUDGAVE

*DIREKTORATET FOR PLANLÆGNING
AF PARLAMENTETS ARBEJDE*

REGERINGSKONFERENCEN

4. oktober 2003

Rom

**TALE AF FORMANDEN PAT COX
ROM-ERKLÆRINGEN**

05/S-2003

Generaldirektoratet for Parlamentets Ledelse

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2003)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2003)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\Rome

TALE

af Pat Cox

**på det ekstraordinære topmøde
for stats- og regeringschefer i Den Europæiske Union**

ved åbningen af regeringskonferencen

Rom, den 4. oktober 2003

Den faktisk holdte tale

Hr. formand

Jeg vil gerne takke Dem og Deres kolleger for at have indbudt mig til for første gang at deltage i regeringskonferencen og for de foranstaltninger, De har truffet for at gøre det muligt for Parlamentet fuldt ud at deltage i det arbejde, der er i gang.

Først vil jeg lykønske Dem og Deres kolleger i det italienske formandskab for hurtigt at have indkaldt denne regeringskonference. De har fastlagt en ambitiøs tidsplan med det mål at fuldende arbejdet i slutningen af året. Vi i Europa-Parlamentet støtter fuldt ud denne målsætning.

Sidste uge i Strasbourg stemte vi med et flertal på 3:1 for indkaldelsen af denne konference og støtte til Konventets arbejde.

Lad mig citere, hvad vi siger i vor beslutning:

"finder, at resultatet af Konventets arbejde til trods for visse begrænsninger og modsætninger bør støttes, da de udgør et historisk skridt i retning af et mere demokratisk, effektivt og gennemsigtigt EU".

Naturligvis fandt vore medlemmer ikke alle detaljer af udkastet perfekte i enhver henseende. Tværtimod. Vi kunne meget let have fremlagt en indkøbsliste med krav. Men vi anlagde en mere moden og pragmatisk synsvinkel og modstod fristelsen. Vi følte, at Konventet alvorligt havde overvejet samtlige muligheder, de hundredvis af forslag fra dets medlemmer og de mange idéer, det havde fået forelagt af det øvrige samfund. Konventet fremkom med et fornuftigt kompromis, som det vedtog i bred enighed.

To spørgsmål lå os særlig stærkt på sinde:

Er det udkast til forfatningstraktat, som denne regeringskonference nu vil arbejde på, en forbedring af den nuværende traktatordning? Svaret er et utvetydigt "ja".

Det reformerer institutionerne og gør dem mere effektive og følgelig bedre udrustet til at klare udfordringerne forbundet med et udvidet Europa. Det giver os nye instrumenter til at udnytte de nye muligheder og imødegå de nye udfordringer fra den moderne verden. Det giver Unionen en identitet, en klar målsætning og gennemsigtig beslutningstagning. Det rummer det hidtil bedste svar på spørgsmålet: "Hvem gør hvad i Europa?"

Det andet spørgsmål, som vi stillede os selv, var: Er dette en forfatning for fremtiden eller endnu en lappeløsning indtil den næste regeringskonference? Ingen kan påstå, at en hvilken som helst traktat vedtaget på nuværende tidspunkt vil udgøre det sidste ord, men alle vore tidligere traktater har haft deres egen forældelse indbygget, så Unionen er blevet indviklet i konstant lapperi på dens forfatningsmæssige ordninger. Det ville være et vidunderligt resultat, om det kunne lykkes at nå ud over denne endeløse institutionelle navlebeskuelse. Hvorfor? Fordi vi så kunne frigøre vor energi til at gøre fremskridt i vor egentlige offentlige opgave, nemlig at forbedre vore borgeres dagligdag. Konventets udkast giver os mulighed for at bryde ud af denne cirkel og fastlægge Unionens kurs i en overskuelig fremtid.

Dette er et afgørende øjeblik for os selv, for os selv i forhold til de europæiske borgere og for forholdet mellem Europa og verden i bredere forstand.

Så efter mange overvejelser retter vi denne appel til Dem: Respektér Konventets ånd og slut op om det væsentlige i dets resultater!

*
* *

Selvfølgelig bør regeringskonferencen ikke stille sig afvisende over for nogen som helst muligheder for forbedring og nærmere præcisering af teksten. Det, jeg vil advare imod, er, hvis man begynder at optræve det fine net af enighed, der er skabt af præsident Giscard d'Estaing og hans kolleger.

Lige så vel som vore europæiske parlamentarikere i Konventet var nødt til at indgå kompromiser, der kan have skuffet de ambitioner og tilintetgjort de håb, som næredes af nogle af vore mere ambitiøse institutionalister, så vil jeg håbe, at medlemsstaterne vil fortsætte dette arbejde i den samme kompromisånd, som Deres egne repræsentanter fra regeringer og parlamenter demonstrerede i Konventet på Deres vegne.

Der er selvfølgelig mange fremtidige og kommende medlemsstater omkring dette bord. Hvis De hver og én fremsætter et eller to forslag til ændring, vil summen af alle disse forskellige forslag pille substansen af Konventets arbejde og efterlade os med et tomt skelet.

Meget vil afhænge af ånden i Deres arbejde. Jeg håber, at vore borgere gennem Deres arbejde og deres officielle kommentarer til de spørgsmål, der er til debat, vil være i stand til at erkende, at alle behandler dette emne på en konstruktiv måde og med ønske om et vellykket resultat. Og ingen af parterne i denne dialog skal føle, at han/hun udsættes for pres, eller at nogle grupper af medlemsstater gør fælles front imod ham/hende. Hvis sprogbrugen er den, at vitale, nationale interesser er truet, er der to risici. Den ene er, at vi, når dagen går på hæld - eller, hvad der er mere sandsynligt, midt om natten - vil vende tilbage til magtpolitik med diskussioner bag lukkede døre, altså lige netop det scenarie, som De søgte at undgå ved at vedtage konventsmetoden. Den anden er, at hvis man nu spiller højt spil i disse spørgsmål og alligevel når frem til de nødvendige kompromiser, vil man muligvis have skabt urealistiske forventninger og givet ny næring til betænkeligheder i offentligheden, og ratifikationsprocessen vil måske være blevet gjort mere vanskelig, når først De har underskrevet traktaten.

Lad os løfte blikket med ambitionen om at finde en ny og åben måde at arbejde på; derfor: Et konventudkast med forbedringer, ja; en ny version af Nice, nej; og lad os aldrig glemme den næste fase - at forberede den offentlige opinion på ratifikationen af den nye traktat i vore 25 medlemsstater.

De forberedelser, der er blevet gjort til denne regeringskonference, har været anderledes med hensyn til kvalitet og intensitet end alle andre. Konventet har ført erfarne politikere fra vore regeringer, vore nationale parlamenter og Europa-Parlamentet sammen. De har arbejdet yderst ihærdigt på dette projekt i 17 måneder. De har gjort det i åbenhed. De nationale parlamenter har i højere grad end på noget tidligere tidspunkt i vor historie været inddraget i processen med at opbygge Europa.

Hvis vi nu går tilbage til tegnebrættet, vil nogle anse Konventets arbejde for at have været forgæves; de nationale parlamentarikere, der har spillet en så afgørende rolle i forhandlingerne, har informeret offentligheden, der skridt for skridt har været i stand til at følge samtlige stadier af Konventets arbejde med adgang som aldrig før til en debat af høj kvalitet om Europas fremtid. Hvordan ville offentligheden reagere, hvis vi var nødt til at pille Konventets arbejde fra hinanden bag lukkede døre og som resultat få en elendig løsning baseret på laveste fællesnævner?

Og netop på det stadium, hvor Europas rolle i verdenssammenhæng aldrig har været større, vore partners forventninger aldrig større, hvordan ville vore partnerlande så tolke et tilbageskridt her? Dette er en lejlighed til over for os selv og verden omkring os at bevise vore alvorlige forsæt og vilje til at spille en ledende rolle i verdensanliggender.

*
* *

Men, som jeg sagde tidligere, der er helt klart mulighed for forbedringer og nærmere præciseringer, der ikke forstyrrer den grundlæggende balance i Konventets tekst. Vort håb er, at visse nærmere definitioner vil underbygge og supplere de fremskridt, der er gjort. Lad mig blot give tre eksempler:

Vi bifalder de ændringer, der er foreslået med hensyn til Det Europæiske Råds formandskab, formandskabets kontinuitet og den ledende rolle i tilrettelæggelsen af Rådets arbejde i et Europa bestående af 25 og flere medlemsstater.

Men vi må undgå uklarhed omkring de opgaver, der vil påhvile henholdsvis formandskabet for Det Europæiske Råd og Kommissionens formandskab. For Det Europæiske Råd behøver vi en "bestyrelsesformand", ikke et nyt statsoverhoved.

Det ville være nyttigt med mere klarhed omkring Rådets interne strukturer og de nye rådsdannelser. Vi er også nødt til at tage fat på spørgsmålet om fastlæggelsen af de forberedende organer i Rådet. Det vil ikke være nødvendigt at fastlægge alt dette i traktaten, men vi vil være nødt til at have svar på rede hånd på de spørgsmål, der helt sikkert vil opstå.

*
* *

Jeg talte tidligere om Konventets ånd og arbejdsmetoder. Må jeg komme med et par kommentarer til regeringskonferencens arbejdsmetoder?

Som jeg sagde tidligere, har denne regeringskonference været bedre forberedt end nogen tidligere regeringskonference. Formandskabet har helt sikkert ret i at ønske at sikre, at alle politiske spørgsmål løses på politisk vis og på politisk plan af ministre og regeringschefer, der står til ansvar over for deres parlamenter og for offentligheden.

Den offentlige debat om Europas fremtid bør ikke afbrydes. Vore borgere har hidtil været i stand til at følge fremskridtet; de bør bevare kontakten til denne væsentlige debat. Jeg hilser det italienske formandskabs initiativ med omgående at sætte samtlige regeringskonferencedokumenter på internettet velkommen.

Den fulde inddragelse af de nationale parlamenter hele vejen igennem er uomgængeligt nødvendig, hvis denne proces skal lykkes. Jeg har lige skrevet til mine kolleger, de nationale parlamenteres formænd, og foreslået, at vore relevante udvalg arrangerer fællesmøder for at følge regeringskonferencens fremskridt og evaluere udviklingen i dens arbejde. Der er allerede planlagt fire til fem møder fra nu af og til midt i december. Den fungerende formands deltagelse i disse møder vil være et værdifuldt bidrag.

Hvis De har indbudt repræsentanter for Europa-Parlamentet til at deltage her og gennem alle møderne på ministerplan, er det fordi De har erkendt, at vort mål ikke er at deltage som en slags 26. medlemsstat men som en politisk partner, der har forpligtet sig til at arbejde for Unionens succes og vedtagelsen af en forfatningstraktat. De har erkendt, at reform af Unionen kræver dobbelt legitimering fra medlemsstaterne og medlemsstaternes befolkninger. I sidste ende er Parlamentets deltagelse absolut nødvendig for ratifikationsprocessen. Det er i den ånd, som Iñigo Méndez de Vigo, Klaus Hänsch og jeg vil deltage i møderne.

*
* *

For mit eget vedkommende ved De, at når der er opnået enighed, og når vi har en ny traktat og en forfatning for Europa, vil jeg gå ud og føre kampagne for sådan en traktat. Parlamentet vil være en værdifuld allieret i ratifikationsprocessen, ikke mindst fordi dette spørgsmål vil komme til at stå i centrum for det næste valg til Europa-Parlamentet. Men for at gøre dette, behøver vi en god forfatningstraktat baseret på Konventets arbejde, og vi må løse vore opgaver på en åben og positiv måde. Og vi må overholde tidsplanen.

Den opgave, vi har påtaget os at løse, er af kontinental målestok. Med dette store panorama vil vi ikke kunne bevæge os hen imod vor fælles europæiske fremtid ved hele tiden at se i bakspejlet. Vil vil kun kunne nå vore mål, hvis vi fastholder kompromisets ånd og bevarer viljen til, at det skal lykkes.

ROM-ERKLÆRINGEN

Stats- og regeringscheferne for Den Europæiske Unions medlemsstater, de tiltrædende lande og kandidatlandene, formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Europa-Kommissionen, der er forsamlet i Rom i anledning af åbningen af regeringskonferencen (RK) med henblik på ændring af traktaterne,

- bekræfter, at den europæiske integrationsproces er den væsentligste opgave for vort kontinent og det vigtigste middel til at opnå en mere effektiv international rolle for EU til støtte for fred, demokrati, velstand og solidaritet i alle medlemsstaterne
- fremhæver, at den forestående udvidelse udgør et historisk øjeblik, der betyder en identitetsmæssig og kulturel berigelse for EU og udvider mulighederne for at fremme fælles værdier og give Europas rolle i verden vægt og autoritet
- bekræfter betydningen af ønsket om at give EU en forfatningstekst baseret på ligestilling mellem dets medlemsstater, folk og borgere, som sikrer dynamik, sammenhæng og effektivitet i EU's rolle i verden, og overtager konventets traktatudkast som et godt grundlag at indlede regeringskonferencen på
- udtaler på ny deres forventning om, at forhandlingerne om forfatningen kan afsluttes i god tid inden valgene til Europa-Parlamentet i juni 2004, således at de europæiske borgere kan afgive deres stemme med fuldt kendskab til EU's fremtidige arkitektur
- understreger, at vedtagelsen af en forfatningstraktat er en afgørende etape i den proces, der skal gøre Europa mere sammenhængende, mere gennemsigtigt og demokratisk, mere effektivt og mere borgernært med udgangspunkt i viljen til at fremme universelle værdier, først og fremmest ved samarbejde med internationale multilaterale organisationer, og i bekræftelsen af et stærkt og ligeværdigt transatlantisk forhold
- udtrykker på baggrund af dette forestående betydningsfulde skridt deres anerkendelse over for alle dem, der fra afslutningen af anden verdenskrig indtil i dag med stort fremsyn har lagt deres kræfter i den europæiske integrationsproces: fra grundlæggerne af det oprindelige Fællesskab til medlemsstaternes politiske ledere, der har fortsat og videreudviklet grundlæggernes arbejde, til borgerne og frem for alt til Europas ungdom, der vil skulle udforme morgendagens Europas udseende og identitet.